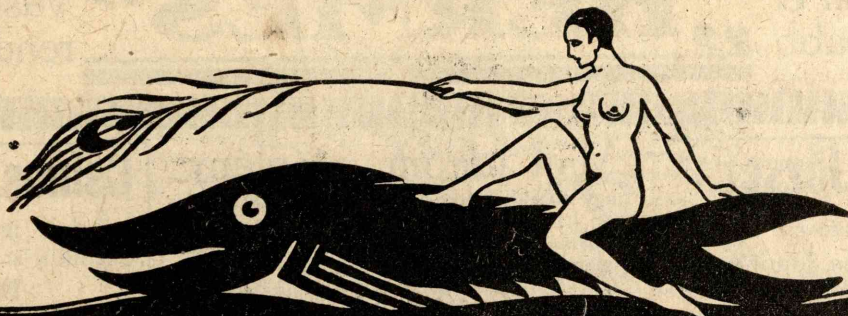

X. évf. 5. sz.
Timișoara, 1932 február 2

P. 2820

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestiben : 25 lei
Párisban . : 2 fr. 50 cent
Berlinben . : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

IKAVIÁR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMÁIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

E heti számunk főbb
tartalma :

Korbácsorgiák

Egy fiatal leány férfiuralom alatt
Regény. Irta : Bán-dor

A gyönyör mesterei

Szexszuáltörténeti tanulmány
Ford.: Parisys

A bárónő

Egy nőorvos visszaemlékezéseiből

Családi bonyodalom

Novella, irta : Baby

Egy baba naplója

Novella, irta : Kétsi Sándor

Bohémvér

Novella, irta : Nárcissus

A tiszavirág szerelmi élete

Tanulmány

Tanulmányok a nemi életből:

Ideális masochizmus

Irta : Dr. Krafft-Ebing

Szépség szalon

Téli szépséghibák

Utcai ismeretség

Novella, irta : Klári

A Kaviár jubileumi keresztrefjtvénye

Fotó „Stella” Timișoara

Ne utazzon el
a legujabb

„HERMES” vasuti menet-
rendkönyv nélkül

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

PÁRISI HÍRLAP

A franciaországi magyarság ked-
velt és népszerű magyar nyelvű
hetilapja. Előfizetési ára félévre
külföldre 20 Fr. Műtárvány szá-
mát ingyen küld a kiadóhivatal:
Páris, VI. 33 rue Mazarine

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltés és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetjük mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai,
Dinár 35.-
2. Kató mint asszony „ 35.-
3. Kató válása, képekkel 35.-
4. Vera naplója, képekkel Dinár 70.-
5. Színésznő emlékiratai, 9 db.
tollrajzzal Dinár 200.-
6. „Káviár” 1931 I. félév 520 oldalon
kötve, Dinár 80.-
7. **Bestiák**
képekkel, Dinár 80.-

BOSZÁK ALBERT

műköszörűs. Temesvár IV. Bem u. 30.

Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörülését. — Solingeni acél-
áruk raktáron. (30)

Mint három széplány

úgy sorakozik egymás mellé a Kató sorozat három pompás könyve. Egy fiatal
lánynak mozealmas élete három különálló
gyönyörű kötetű könyvben, négy darab
fényképillusztrációval. Bán-dornak legjobb
regénye, ára a három kötetnek belső dőn
utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei.
(Magyarország és Franciaországba után-
véttel rem küldhető).

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Csinos, fiatal urilány

minden igénynek megfelelőleg
manikűröz saját szalonjában.

Budapest

VI. Dessewffy utca 4. színt
..... a kapu alatt[7]

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső ucca
Elsőrangú viz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

Gyűjtse

állandóan a „Káviár” egyes számait, tegye félre minden héten és
évvégén költse be. Birtokában lesz így egy gyönyörű, vaskos al-
bumnak, melynek bolti ára 1000 lei és amely könyvtárának egyik
legszebb díszét fogja alkotni.

Gyűjtse

tehát a „Káviár” minden egyes példányát, mert ez a lap az egyet-
len magyar nyelven megjelenő szexuálművelődési folyóirat, mely uni-
verzális jelleggel bír és amelyet mindenütt olvasnak, ahová csak
magyar újság elérhet!

Gyűjtse

és vegye meg minden héten, most az év elején még nem késő, az
árusítóknál minden szám kapható.

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Őszi újdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

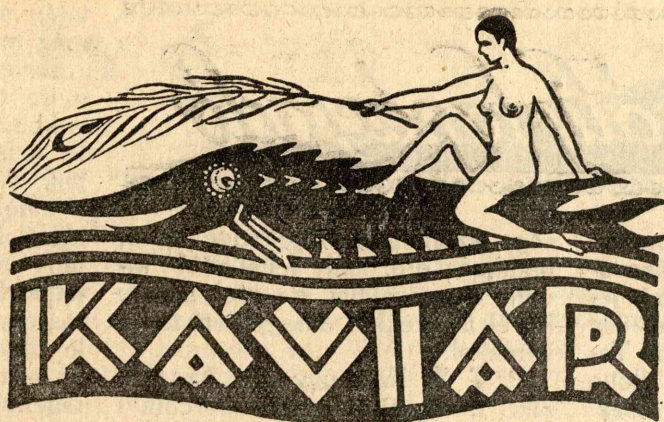
(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:

DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:

BEN GIT

Szerkesztő:

BÁN-DOR

A Kaviár jubileumi keresztretjtvénye

Husvétkor lesz tíz éve annak, hogy la-
punk megindult. Tíz hosszú esztendő, hogy
mit jelent a mai mostoha gazdasági visz-
onyok között, azt nem kell bővebben ecse-
telnünk az olvasó előtt, hiszen mindenki
tudja a maga baját.

Ez alatt a tíz év alatt minden akara-
tunk, minden igyekezetünk oda irányult, hogy
olvasóinknak kellemes és szórakoztató per-
ceket szerezzünk, melyekben megpihenhes-
senek az élet fárasztó küzdelmei közepette.

És hogy ezt elértük, hogy eredményesen
munkálkodtunk a lefolyt tíz év alatt, bizo-
nyítja olvasóinknak egyre növekvő tábora,
mely a mai nyomoruságos viszonyok között
is tántoríthatatlanul áll mellettünk, annyira
összeforrt velünk az évek folyamán abban
a hitben, hogy a robot és fárasztó küzdel-
mek közepette szüksége van arra a minden
más bajt és szomorúságot elfelejtető néhány
órara, melyet lapunk sem költséget, sem
fáradtságot nem kimélve igyekszik nekik
megszerezni.

Mi pedig most a tíz év elmultával fo-
kozottabb mértékben igyekszünk kimélyíteni
azt a kapcsolatot, mely a lap és olvasótá-
bora között eddig is fennállt. Eltekintve at-
tól, hogy husvétől kezdve nyolc oldal ter-
jedelemmel megnagyobbítjuk a lapot az
eddigi ár megtartása mellett, most külön-
leges csemegével is szolgálunk olvasóink-
nak, amennyiben husvégig öt keresztretjt-
vényt fogunk elhelyezni a lapban, mely erő-
tikus keresztretjtvényeknek megfejtése —
hisszük — még több kellemes órát fog sze-
rezni az olvasónak, mint a lap eddig
szerzett.

Ezen keresztretjtvények megfejtésének
határidejét mindig közölni fogjuk a lapban
és a megfejtők, kiknek neveit husvéti szá-
munkban fogjuk közölni, értékes és szóra-
koztató ajándékokban fognak részesülni.

Mai számunkban lehozzuk az első ilyen
keresztretjtvényt és reméljük, hogy olva-
sóink örömmel fogadják ezen ujtásun-
kat.

A szekszuális élet szenzációja. Végre sikerült a technika csodás előretörésének, olyan finom és
mesterien konstruált gumi készüléket gyártani, melynek segítségével a penis — anélkül, hogy azt a gumikészülék ta-
karná, tehát a természetesség csorbitása nélkül — azonnal merev állapotba jut és marad mindaddig, míg a készülék
rajta van. A készülék észrevehetetlen, érezhetetlen és hogy nagyszerűen bevált, erre vonatkozó kétségtelen bizonyítéko-
kat fog találni prospektusunkban, melyet 30 lei román, vagy bármely állam ennek megfelelő póstabélyege ellenében
diskréten bérmentve küld: **Gumi Export, Budapest, Népszínház ucca 13. K.**
Párisban, Bécsben, Berlinben és minden világvárosban a legelőkelőbb gyógyszerárakban kapható.

Szexszuális tanácsadó

Szétomló házasság. Az ön felesége nem bír annyi felvilágosodottsággal, hogy megértse, mit jelent az, a férjét állandóan testileg és lelkiileg eltaszítani magától. Tanácsolom önnek, tisztázza előtte egyszer, hogy milyen következményei lehetnek viselkedésének. Próbálja meg féltékennyé tenni őt, fenyegetse meg, hogy barátnőt fog keresni magának, aki lelki — és ami aztán szintén nem maradhat el — testi érzésekkel fogja önt megajándékozni. És ha ez sem használ, akkor fel kell tételeznem, hogy felesége egyáltalán semmit sem érez ön iránt, mert minden szerető ember, legyen az nő vagy férfi, igyekszik egymást kölcsönösen magukhoz láncolni. Ahol nem ez az eset, felmorzsolódik a lélek, az élet tartalmatlan lesz és... és a legjobb ember is arra a gondolatra jut, hogy egy másik embert keressen magának, akivel szoros összeköttetésben lehet. Ezért fel a fejjel, küzdje végig a harcot, de ne merüljön el a mostani erkölcsileg rossz idők mocsarában. Minden jót!

Erzsi. Ha vőlegényjelöltje önnel egyidejűleg más leánynak is udvarol, sőt azzal még többet is mutatkozik, mint magával, úgy természetesen a helyzetet sürgősen tisztázni kell. Egyszerű magyarázatokkal nem érheti be, hanem olyan bizonyítékot kell kérnie, mely kétségtelenné teszi, hogy ön a választott. Ennek pedig az a módja, hogy a tervbe vett eljegyzést mielőbb megtartják.

Jugoszlávia. Nagy tévedésben van, mikor azt hiszi, hogy a szegény leány sorsa reménytelen. Ennek sok százezernyi példa mond ellent. Hiszen éppen a legnagyobb karriért befutott nők pályája kezdődött igen gyakran nagyon szerény hónapos szobákban. A siker titka: bizni a saját erőnkben, tehetségünkben! Akinek csak könnyei vannak, de sohasem szívből jövő kacaja is, az rendkívüli hátrányban van a jókedvűekkel szemben. Ön még fiatal, kötelessége hinni a csodában, amely eljön és megváltja. A fiatalsága, szép-

sége, szorgalma és jókedve olyan hatalmas erő, mely feltétlenül kivívja a győzelmet, de csak akkor, ha él is ezekkel a nagyszerű fegyverekkel.

P. T. T. Nem ugyanaz. Az „ideális” masochizmusnál a pszichikai perverszió tisztán a képzelődés és fantázia terére szorítkozik, a megvalósítás teljesen távol áll az illetőtől. Példákat felhozni e rovat keretében nem lehet, de más helyen, lapunk mai számában, készséggel szolgálunk ilyenekkel.

A gyermek. A monogám szerelmi életben több a lelki és szellemi kapcsolat, több a szeretet. A poligám életben úgy a szellemi, mint a testi energia elapozódik, eloszlik több személy között, tehát az ivadékokba plántált erők mennyiségileg és minőségileg is meggyengülnek; végeredményben tehát az utódok szempontjából a monogám élet előnyösebb.

Életunt leány. 21 éves leány nem szegődhet partnerül olyan fiuhoz, aki őt csak két-három év múlva veheti feleségül. Egyáltalában nem is igen értem, hogy mi-féle matematikával számítják ki olyan nagyon biztosan azt, hogy az ilyen urak néhány év múlva csakugyan elhelyezkednek annyira, hogy családot alapíthassanak. Ki lát a jövőbe? Biztos csak az, amit most látunk. Nincs tehát oka a busulásra, az ön korában könnyen akad megfelelőbb partner, csak vidáman, öntudatosan várja ki az időt.

Éva. „20 éves leány vagyok, a férfi aki udvarol nekem, 15 évvel idősebb. Nagy nőhódító, sőt legyünk őszinték: szoknyavadász hírében áll, az emberek már gyanusan mosolyognak arra a lányra vagy nőre, akivel együtt látják sétálni. Legutóbb külföldről szöktetett meg valakit, aki még most is itt van a városban és akivel találkozik is, de azért azt mondja, hogy engem szeret. Most szörnyűn ideges vagyok, nem tudom, mit tegyek? Szeretném egészen meghódítani, de hogyan? És szakitani sem merek, mert ha elhagy, akkor az emberek azt hiszik, hogy

talán már meg is unt engem és még meg is gyanúsítanak.”

Levele világosan mutatja, mennyire tapasztalatlan, naiv, fellegekben járó, rajongó leány. Hát ez a férfi igazán nem magához illik. A világot látott, érett férfi és a maga szűk körében élő, a világtól légmentesen elzárt kis urilány nem lehetnek egyenlő ellenfelek. Magát izgatja az a titokzatosság, amely a nőhódító alakját körülveszi. Talán nem is annyira őt szereti, mint inkább azoknak a regényeknek szeretne győzedelmes hősnője lenni, melyeket gyermeki fantáziával képzel. Már pedig az egyetlen helyes dolog, ha kijózanodik ebből a teljesen irreális ábrándozásból, hiszen nyilvánvaló, hogy az ilyen férfi kezében ön csak játékszer. Az ilyen embert csak az önnél sokkal érettebb, tapasztaltabb, a szerelem labirintusában abszolút biztonsággal mozgó erélyes nők hódíthatják meg. De ne sajnálja ezt a kis csalódást! Sokkal nagyobb baj volna, ha mindezt csak akkor látna be, amikor már késő.

Cehoszlovákia

területén levő olvasóink utbaigazítására közöljük, hogy a lapban hirdetett összes könyveket megrendelhetik ugyanazon helyeken, ahol a lapot szokták hetenként megvásárolni.

Dolly krém
puder
szeplővíz
Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timisoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Vera naplója

Egy fiatal lány intim feljegyzései a szerelemről, a szeretőkről és sok más érdekes dolgokról, írta: Bán-dor, négy darab fénykép-illusztrációval. Ára belföldön utánvét mellett 200 lei, külföldön 250 lei.

Házasság céljából

független, csinos uriasszony megismerkedne, esetleg levelezne uriemberrel. Pénz nem számít, csak korrekt és jellemes férfiak leveleit kéri az alábbi címre:
K. A. Budapest, Erzsébet-körút
40. IV. em. 28. (12)

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Bohémvér...

Feleki Tibornak hívták és ujságíró akart lenni. Sovány, sápadt arcából ijedt nagy, kék szemei néztek a világba, kócos fekete fűrtjei megbujtak széles karimájú fekete kalapja alatt. Fázósan tűrte fel nagy kabátjának gallérját és megindult a kávéház felé.

Ott a kerek márványasztalnál már várták a fiut, a többi sápadt, lázasszemű, fiatal bohém. A zsebük üres, pár krajcár, de új nagy eszméik és dobogó meleg érzéseik voltak. Sokáig beszélgettek, ittak valamit, a vége az volt, hogy hajnal felé benéztek a nyomdába és aztán mentek aludni — vagy éjfélután felkerekedett a kis társaság és elindult.

Görbe uccák és sáros sikátorok estek utjukba, egy sötét, rosszul világított ucca. Egy kapu felett lámpa.

A kapu félig nyitva van és kihallatszik egész az uccára, hangos kacaj, sivitós, durva röhögés és egy zongora. Kopott, ócska jószág, hamis, fáradt hangok, néhol rikácsolva sivit.

És Feleki Tibor elsőnek lép be az ajtón. Hangos, örvendő köszönések, melyekkel csak ismerőst üdvözlnek, gyakori vendéget — mint Feleki Tibor.

A szalonban már tudták, hogy itt vannak az ujságírók. Tibor a zongora mellett, egy fekete szép lány mellé ült le; Klári, ez volt a rendes megszokott nője. A zongora fáradt ütemű indulót játszott, ők ketten kimentek a szalonból, de még más párok is távoztak. Egy kis előcsarnokba és onnan felindultak a lépcsőn, szembe velük már lefelé jöttek párok, aztán zeg-zugos kis folyosó, egy ablakban most oltották le a villanyt, egy másik helyen hangos kacaj szűrődött ki.

És benyitottak egy szobába.

Az ismert jóleső kényelmes meleg, valami olcsó parfüm erős szaga fogadta. Valami megszokott, kényelmes elpuhultsággal süppedt bele az egyik már megszokott állapotú fotelba.

A falakon képek, többnyire levelező lapok be-
rámázva keskeny, fekete papírba. Meztelen aktok és egynéhány fénykép a többi lánytól.

A vetkőzés kényelmes lustasága — künn a folyosón lépések és nevetés, távol egy ajtó csapódott be. Aztán az ágy kényelmes rugózata és a Klári meleg, szőke teste. Telt, duzzadt mellei és közvetlen meztelensége, egy gyűrött kombiné elmosódott körvonalai a szelvényen és egy forró test hozzátapadt.

A lány parázna szemérmelenséggel tárta fel a fiúnak teste legrejtettebb részeit is — hisz régi, állandó vendége volt. Tibor mohó, boldog nekifeszüléssel tapadt hozzá és mikor a duzzadt, telt fehér test fölébe kerekedett és a mámor csodás ritmikájú tánca megkezdődött — szeme előtt összefolyt a szoba.

A puha ágyrugók, a görbe kis folyosó. Az olcsó, erős parfüm, a megszokott képek a falon, a levegő, a hangulat, a kielégülés, melynek technikáját nagyon értette a lány — mind belenőttek az életébe. Egy-egy ilyen bódult szeretkezésnél átélte sok-sok éjszakáját, amint itt e furcsa levegőben az

ismerős falak között tékozolt át. Átélt valamennyi és boldog, meglegedett volt.

*

Este tíz óra volt és ahogy a kis ucca néptelenségébe rótt fel alá az utat — most hiába próbált, tisztán és részletesen gondolkodni, nem tudott számot adni magának az utolsó hét eseményeiről. Csúpan arra emlékezett vissza tisztán, hogy először a kávéházban látta finom, fekete fejét.

Aztán egyszer az uccán találkoztak és nap-nap után ugyanabban az órában, ugyanott, aztán nem is tudja már hogyan — egyszer köszönt és a köszönést fogadták. Aztán pár szó. Rövid kis séták. És egyszer a kapualj sötétjében egy hosszú elikkad, csók.

Most várta, hogy az asszony jelt adjon, mert a férje el van utazva. És az események rohantak. Egy ablak halk nyílása, egy kulcs koppanása a földön, óvatos surranás, egy ajtónyílás halk zaja, egy előszoba sötétje — két meleg asszonyi kar és egy csók.

A finom háló, enyhe diszkrét parfüm, a friss ágy illata, szemérmes sötétség, egy fiatal asszonyi test lázas ügyetlensége és a kék mohósága. Boldog pihenés és újból a kék kánkános tánca.

Abból a másik házból kimaradt, már két hónapja nem volt ott, mert szerelmes volt és minden héten volt két-három mámoros éjszakája. És elkábitotta ez a mindig friss, mindig tiszta test, a tisztességes uri levegő, az asszony finom szemérmes szerelme, mely őszinte kirobbanását csak a láz tetőfokán érte el, fekete karcsu teste ilyenkor kigyószzerűen fonódott Tibor köré. Az elbágyadás alázatos odasimulása... ez mind elkábitotta Tibort.

Az asszony mindig újabb és újabb volt, megfoghatatlan kedvességekkel lepte meg Tibort, aki végleg kimaradt abból a furcsa házból.

*

Multak a hónapok. Pontosan megállapított estéi voltak Tibornak a kis uccában, ahol addig sétált egy ház előtt, míg egy ablakból kiesett egy kapukulcs.

Igy multak a hónapok. És néha ott a séták alatt a ház előtt furcsa, megmagyarázhatatlan érzései keletkeztek. Néha unottak és kedvtelennek érezte magát, néha szeretett volna visszafordulni. Néha egész nap rosszkedvűen járt — mintha hiányzott volna valami.

De azért jól esett tiszta, uri ágyban feküdni, finom uri asszonnyal. Boldog és meglegedett volt és néha ezek a furcsa, féktelen érzések mégis ki-
nozták.

Egy délután aztán rájött, hogy mi ez. Hiány van az életében, a régi megszokottság. Az éjszakai kávéház és utána a hidegbeni botorkálás ferde, sötét utcákban. Egy piros lámpa és a görbe kis folyosó. Az az ismerős erős illat, az az enervált lusta megszokottság, vérenek követelőzése.

És egy este egy ablak mögött hiába várták Tibort.

*

Tizenkét óra már el volt múlva, mikor a kávéházban a társaság nekicihelődött.

Már egy fél éve nem volt itt, de örömmel állapította meg, hogy az ócska kopott zongora ugyan olyan kegyetlenül hamis hangokat bocsájt ki testéből. Klári sem változott semmit és mikor ketten kiindultak — a lépcsőn lányokkal találkoztak, kik barátságosan üdvözölték mint régen nem látott ismerőst. Egy ablak mögül nagy nevetés, a folyosó végében egy lány sikított. Lentről a szalonból néha, mikor nyílt az ajtó, a zongora hallatszott ki, valami régi tangót játszott.

A szoba is ugyanaz volt, a falon a régi képek. Tibor kényelmesen süppedt be a rossz rugóju fo-

telba. Az olcsó, erős illat és Klári már vetkőzn... kezdett. Nemsokára teljesen meztelen volt, nagy, fehér teste az ágyba huzta Tibort.

Kellemes meleg volt, az a megszokott, régi, kényelmes elpuhultság újból hatalmába kerítette.

Egyszerre hirtelen eszébe jutott az a finom, elegáns háló, a friss ágy, a halk parfüm, a tiszta test, a szemérmes sötét, az a mesterkéletlen kék és...

Klári szerelmi technikájának tökéletességével kezdett neki.

Ez a furcsa ház, a görbe folyosó, meztelen képek a falon, ez a fulladt élet itten.

És boldog szédülettel vonta magára a föléje kerekedő Klárit.

Nárcissus

Tanulmányok a nemi életből

Ideális masochizmus

— Irta: Dr. Krafft-Ebing —

Az ideális masochizmusnál a pszichikai perverzió tisztán a képzelődés és fantázia terére szorítkozik, megvalósítás teljesen távol áll az illetőktől. Ilyen a következő két eset is.

Z. 22 éves nőtlen egyén. Igen élénk és tehetséges gyermek volt. Már 7 éves korában masturbációt fedeztek fel nála. A consultációra tulajdonképeni okot az uccán történt incidens szolgáltatja, amennyiben Z. feltűnő módon egy fiatal nő közelébe férkőzött és tolakodó modorban rendkívül izgatott állapotban a nőt minden áron társalgásra akarta kényszeríteni.

Páciens fellépését azzal indokolja, hogy ő tisztességes nővel való beszélgetés által akarta magát felizgatni, hogy aztán prostituálttal koitalhasson.

Z. nagy növésű, erős testalkatu, minden tekintetben férfias megjelenés. Beismeri, hogy már 7 éves kora óta egész másfél év előtti időig masturbált éveken át, napjában 8—12 szer onanizált. Koitusra sohasem gondolt, mint onanista fel sem tudja fogni, hogy tudnak mások a koitusban élvezetet találni.

Csak hosszas rábeszélés után lehetett rábirni, hogy nemi életét teljesen felfedje. Közlései arra mutatnak, hogy az ideális masochizmus esete áll fent nála komplikálva sadizmus csökevényes jelenségeivel.

Páciens határozottan emlékszik arra, hogy már 6 éves korában támadtak minden igaz ok nélkül „erőszakos” gondolatai. Azt kellett elképzelnie, hogy a szobaleányuk lábait széjjelfeszíti, mutogatja másoknak az ő genitáliáit, hideg vagy meleg vízbe akarta dobni, hogy fájdalmat okozzon neki. E képzelődéseket kéjérzés kísérte és alkalmat szolgáltatott masturbációs manipulációkra. Később már szándékosan idézte elő e gondolatokat, hogy masturbációra ingerelje magát. Álmaiban is megjelentek. De pollúcióhoz nem vezettek, nyilván azért, mert napközben szerfelett sokat masturbált.

Idővel e masochistikus, erőszakos gondolatok-

hoz sadisztikus jellegűek is csatlakoztak. Kezdetben fiuk, akik erőszakosan masturbálták egymást, vagy egymás genitáliáit vágták le, jelentek még képzelésében. Később oly asszonyok és leányok foglalkoztatták, akik egymás előtt mutogatták magukat, oly helyzetet képzelt el pl. magának, hogy a szobaleány egy másiknak a combjait széjjelrántja, pubesénél fogva szaggatja őt, vagy pl. hogy fiuk kegyetlenkedtek leányokkal szemben, szurkálták azokat, nemi szerveiket csipkedték.

Efajta képek is nemi izgalomba hozták, de sohasem érzett vágyat, hogy aktíve vagy passíve résztvehessen ilyen jelenetekben. Mikor azt hallotta, hogy ezen ránézve terhes nemi gondolatoktól meg fog szabadulni, ha normális nemi kielégítést keres magának, amit másfél év alatt két ízben kísérelt meg, bár eleve iszonyodott tőle és mindkét esetben csődöt mondott. A második esetben a próbálkozásnál oly undort érzett, hogy a lányt eltaszította magától és elmenekült.

Z. 27 éves művész, erős testalkatu, kellemes külsejű egyén, ifjkorában egészséges volt. A női nem részéről észlelhető előzékenység dacára páciens viszonya a nőkhez csak ártatlan gyöngédségekre szorítkozik. Emellett érdekes az a tulajdonsága, hogy oly nőkre áhitozik, akik kihívóan viselkednek vele szemben. 25 éves kora óta azt a megfigyelést tette, hogy a nők, — bármily csunyák legyenek is — nemi izgalomba hozzák, ha lényükben valami fölényest, hatalomra vallót fedez fel. Egy haragos szó ilyen női szájból elegendő arra, hogy a legnagyobb erekióba hozza.

Igy pl. egy napon kávéházban ülve fültanuja volt annak, midőn a rút pénztárosnő a pincért erőlyes hangon leszidta. E jelenet a leghevesebb nemi izgalomba hozta, amelyet rövid idő múlva ejakuláció követett. A nőktől, akikkel nemi érintkezésbe akar lépni, megkívánja, hogy ezek őt visszataszítsák, mindenféle módon megkínózzák, stb.

A b á r ó n é

— Egy nőorvos naplójából —

Egy napon Z... bárónéhoz hívtalak.

Mikor a fényüzéssel berendezett boudoirba léptem, az asszonyka bizonyos zavarral fogadott. A báróné szép volt, buja termelű, három éve férjnél és — amennyire általánosságban tudták — boldog viszonyok között élt. Gyermeke nem volt, habár tudni vélték, hogy az életét is odaadta volna, hogy egyet a világra hozzon. A báró világfi volt, jól ismertem, nagyon szeretetreméltó ember, de egyáltalán nem kicsapongó.

Beléptemkor a báróné a pamlagon ült és kért, hogy foglaljak helyet mellette egy széken.

— Hivatott, méltóságos asszony — kezdtem a beszédet. — Szolgálhatok valamivel? Talán csak nem beteg?

— Oh nem, doktor ur, nem vagyok beteg, csak — felelte habozva — szeretném a tanácsát hallani egy nagyon kényes ügyben és nem tudom... szinte nőietlen... félek...

— Beszéljen csak nyugodtan, méltóságos asszonyom, hiszen tudja, hogy az orvos előtt nem kell titkolódnia.

— Ezt tudom, mégis különös ezt a dolgot megbeszélnem Önnel és jobban illene, ha a férjem tenné ezt, de ő elutazott és mert engem is illett az ügy, hát legyen!

— Beszéljen, bárónő!

— Ön tudja, doktor ur — nekünk nincsen gyermekünk, pedig nekem ez a legforróbb vágyam. Hogyan csináljuk ezt? Nincsen mód, hogy ezt elérhessem?

— Ez olyan kérdés, méltóságos asszonyom, amelyre nehéz válaszolni; ebben az esetben nagyon sok tényező játszik közre, egy terhességet előidézni, vagy megszüntetni. Ha óhajtja, szívesen szolgálom tanáccsal és kérem, hogy kérdéseimre minden szívenkezés nélkül, őszintén felelni méltóztatnék, mert csak így tudok helyes véleményt alkotni a bajról.

— Kérdezzen!

— Teljesíti a báró ur rendsze-

resen házastársi kötelességeit és milyen gyakran?

— Minden éjszaka velem alszik, sőt néha — ami alatt azt értem, hogy megölel és játszik velem — kétszer is megteszi egy éjszaka, gyakran napközben is, amint éppen kedve van.

— Normális Önnek a teste, méltóságos asszonyom, azaz nincsen valami hibája a nemiszervekben?

— Ezt nem tudom, doktor, nem volt soha alkalmam, hogy összehasonlításokat tegyek, de azt hiszem, én is olyan vagyok, mint a többi asszony.

— Ha erről nincs meggyőződve, szükséges volna, hogy megvizsgáljam. Hajlandó ennek alávetni magát?

— Természetesen, ha szükséges rögtön. Gondoltam is erre.

— Szíveskedjék akkor a pamlagra feküdni, a jobb lábát erre a székre — folytattam, bezárva az ajtót. Engedelmesen lefeküdt a szép asszony, egyik lábával a pamlagon, a másikkal az odatolt székre támaszkodva, miközben hevesen elpirult. Most felemeltem a ruháját, először a felsőt, azután a selyemkombinét. Egyelőre nem láthattam mást, mint a bájos láb-szárazakat, melyekre selyemharisnyák tapadtak, míg a formás combokat elrejtette előlem a halványlila kis nadrág.

— Tegye szíjjel a lábait egészen, méltóságos asszonyom!

— Legomboltam a nadrágját, előtűnt combjainak halvány pírrel bevont husa és lepleztem testének legtitkosabb részét. Minden csaknem szüziesnek látszott még. Ujjaim érintése alatt bekövetkezett a szokásos tünetény, néhány sürgősen manipulációt végeztem és örömmel tapasztaltam, hogy lélekzete sebesebb lett, a teste hirtelen megnyult és a szép asszony valóságos kéjmámorba jutott.

Legnagyobb csodálkozásomra most akadályra bukkantam. A szép báróné még szűz volt.

— Méltóságos asszonyom, — mondtam, mikor szoknyáját ismét

leengedtem és helyet foglalt a pamlagon — vizsgálatom véget ért.

— És?

— Az eredmény pedig az, hogy mindaddig nem fog gyermeket kapni, amíg szűz marad.

— Hogyan? Ezt nem értem, doktor, hiszen már három éve férjnél vagyok.

— És ennek dacára szűz még, ami érthetetlen előttem, hiszen azt mondta, hogy a báró rendszeren teljesíti férji kötelességeit.

— Igen, olyannyira, hogy sokszor fájnak az ajkaim.

— Az ajkai? Kérem, közölje velem, méltóságos asszonyom, hogyan kezdi el a dolgot a férje.

— Nos — mondta a szép asszony kissé kedvtelenül — éppen úgy, mint valószínűleg a többi férfiak is. Először játszik velem.

— És Ön is viszonozza ezt a játékot?

— Természetesen.

— És az ura izgalomba jön?

— Persze!

— És azután?

— Aztán végül, mikor mindketten hangulatba jöttünk, átölel és addig csókoljuk egymást, míg megkönnyebbülünk.

— Hát ezért fájnak az ajkai!

— Persze, mindig így csináltuk és bizonyára más emberek is így csinálják.

— Még egyet, bárónő, bizonyos tekintetben hogyan van kifejlődve a báró ur, miután Ön azt mondja, hogy egész kényelmesen végezheti ezt a dolgot?

— Nos, körülbelül így — mutatta.

— És a báró sohasem próbálta meg... (— a végét a fülébe sugtam.)

— Pfuj, nem, doktor, micsoda kérdés ez?

— Akkor tisztában vagyok a gyermektelensége okával, méltóságos asszonyom. Elsősorban a báró testalkatánál fogva nincs abban a helyzetben, hogy ártatlanságát elvehetné és mert azt nem sikerül neki, elégti ki saját magát

Palma

Ami az autónál a

(8)

gummi abroncsa gyalogjárónál a

Palma-sarok!

és Önt, egy más módon, mely neki élvezetet szerez, habár az együtt-hálásnak olyképpen kellene megtörténnie, mint azt Önnek mondtam. Csak így állhat be megtermékenyítés.

— De doktor — mondta a bárónő felfigyelve — ön azt mondja, hogy a férjem nem képes elvenni a szüzességemet, de hiszen ha csak a megtermékenyítésről van szó, azt így is megteheti.

— Bizonyára, méltóságos asszonyom, ezt megtehetné, de nem juthatna rendeltetése céljához, mert akadály áll az útjában és míg ez fennáll, Ön nem juthat másállapotba.

— És hol van ez az akadály, doktor?

— Erről Ön is meggyőződhet asszonyom, ha az újjával oda-nyul, meg fogja érezni.

A báróné most a pamlagon ülve felemelte a szoknyáját és megkezdte a vizsgálatot. De mert ez így valószínűleg nem sikerült neki, felállt, kissé előrehajolt és miközben kutatásait folytatta, várakozásteljesen nézett reám.

— Ah — kiáltott fel hirtelen — most tényleg érzem. Istenem, hogy eddig nem tudtam erről! El lehet ezt távolítani valamilyen műtéttel?

— Természetesen. Semmi sem könnyebb ennél.

— És fájdalmas a beavatkozás?

— Semmiesetre sem és én rögtön készen vagyok végrehajtani, ha aláveti magát ennek.

— Persze, rögtön, ha Önnek van a műszere, operáljon meg azonnal! De előbb mutassa meg!

Megmutattam...

— Itt van az eszköz, méltóságos asszonyom! — A báróné rémülten tántorodott vissza.

— Istenem, doktor, hogyan engedhet meg ilyesmit magának?

— Méltóságos asszonyom, az Ön kívánsága volt, hogy a műszert meglássa, mert egyedül csak ezzel hajthatom végre a műtétet.

— Egyedül csak ezzel?

— Csakis ezzel?

— Az ég nevében, akkor csak operáljon meg doktor!

— E célból szükséges volna, méltóságos asszonyom, ha teljesen levetkőzne.

— És Ön?

— Én szintén.

Ezzel már dobáltam is le magamról a ruháimat és egy pillanat múlva meztelenül álltam a szép asszony előtt. Ő szintén lassan velkőzni kezdett és én segitettem neki, mert már sokáig tartott a dolog.

Heves remegés járta át a testét, bágyadtan támaszkodott reám, kezét mint valami mágnes húzta magához a testem és karcsu ujjai hamarosan elérték céljukat.

— Oh, Istenem, doktor — nyögdecsele — csak valami kárt ne tegyen bennem. Hiszen ez rettenetes!

— Csak semmi félelem, méltóságos asszony, meglátja, hogy végtelenül jól fog esni Önnek.

Odavezettem a pamlaghoz, melyen bágyadtan elnyúlt, hófehér combjait széjjeltárta és felém tárta a drága gyöngyöt.

Rávettem magamat és vadul igyekeztem jobbra-balra anélkül, hogy célhoz jutottam volna.

Az asszonyka mellei hullámozottak, szemeit lehunyta és kéjesen nyitott szájjal feküdt. Mikor hiába-való fáradozásomat észrevette, felnyitotta a szemeit és mosolyogva suttogta:

— Nyugodtan, barátom, különben nem sikerül az operáció — és puha, ügyes kézzel ő maga vezetett célhoz.

Egy harsány kiáltás, aztán kéjes sóhajok és bugás. Éreztem, hogy közeledik nála a katasztrófa, láttam, mint lesz egyre zihálóbb a lélekzete... és beállott az ekstázis egyszerre mindkettőnké...

— Doktor — mosolygott, mikor kimerültségünkből magunkhoz térünk — úgy látom, sikerült az operáció és azt hiszem, hogy másállapotba fogok jutni.

Felemeltem a szép asszonyt a pamlagról, úgy hogy előttem állt. Buja szemekkel néztem. Elragadó játék következett most, melyben a szép nő minden szerelmes természetét megnyilvánult, a kezek és

ajkak játéka, úgy hogy a műtete még néhányszor meg kellett ismételniem.

Kért, hogy naponta látogassam meg, amit szívesen tettem és nem volt okom megbánni szorgalmamat, mert naponta a legédesebb gyönyörökben részesített.

Néhány nap múlva visszatért a báró.

— Kedves barátom — mondta, mikor másnap reggel elmentem hozzá — tegnap este hazajött az uram és érvényesítette férji jogait.

Én azonban rávettem, hogy az Ön által említett módon tegye ezt és ha most teherbe jutok, azt fogja hinni, hogy tőle van, mert mikor készen lettünk, ezt mondtam neki és ő láthatóan megörült ennek.

Elmondta tovább, hogy mennyire hangulatban volt a báró, hányszor ölelte meg, de mit ér mindez, ha máskülönben oly gyengén van felruházva.

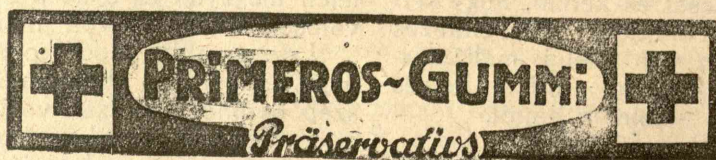
Kértem, engedje meg própaképpen úgy bánni vele, mint a férje szokta eddig és ő szívesen megengedte. Lefeküdtem a szőnyegre, a szép báróné mellém térdelt, tréfálkozás és játszadozás közben ügyes kézzel mindent eltávolított az útból, aztán hirtelen felém hajolt és csókolni kezdett.

Izgalottan kértem, hogy ő is mutassa meg a bájait.

Még sem mozdulva helyéből, mint egy kislány emelte fel elől a ruháját és ott feküdt közvetlenül a szemeim előtt minden szépsége. Odahúztam magamhoz és az ölébe furlam a fejemet.

Kéjes reszketés fogta el a testét, ajkai egyre üzeesebben csókolgáltak, éreztem vonaglását, szájam rápadt forró testére... egy könnyű megvonaglás... és én is erőmnek végpontjára érkeztem...

Egy napon sugárzó arccal újságolta a kis báró, hogy a felesége másállapotban van és kért, hogy naponta látogassam meg. El

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE

KÁVÉHAZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szíves
pártfogást kér
Blau Gyula.

lehet gondolni, hogy kérésének szívesen eleget tettem.

Minnél jobban előrehaladt a báróné terhessége, annál bujább lett.

Ha délelőtt nála voltam, gyakran már délután ismét megjelent nálam, a kocsi lent várta és minden további nélkül az ölembe ült, megkereste kedvenc játékszerét és mihelyt a kellő hangulatba hozott, elvette magának, amiért hozzám jött....

Végre annyira előrehaladt állapota, hogy más módot kellett választanunk vágyainak kielégítésére, ami azután meg is tetszett neki és egészen a lebetegedése napjáig élt vele.

Egy erős fiucska jött a világra és a báró nagyon büszke volt reá.

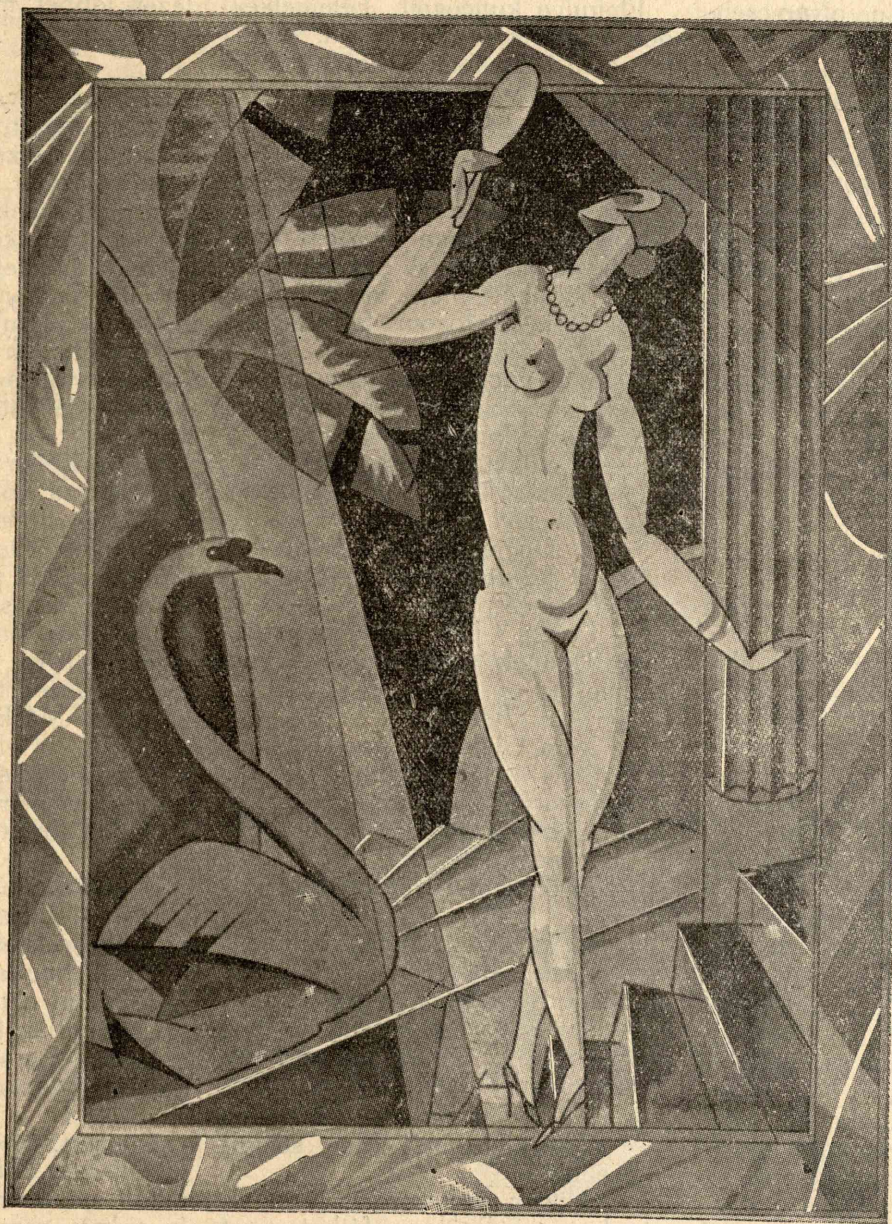
Szerelmi szórakozásainkat természetesen most korlátoznunk kellett, de később még gyakran volt

alkalmam, hódolatomat kifejezni a szép asszonynak.

*

Lassanként azonban teljesen visszahúzódtam és végül észrevettem, hogy az asszonyka pótlást talált egy fiatal ulánustiszt személyében, aki aztán minden valószínűség szerint apja is lett a báró második gyermekének.

(b-r)

A modern lăda

KORBÁKORGIK

EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURALOM ALATT

(5)

Lucynak ez a játék valószínűleg nem volt már új, mert különben nem maradt volna olyan csendesen.

Egyre erősebben csiklandoztam és elértem, hogy kéjesen nyújtózt, hogy mozgolódott és sóhajtozott az ölemben. Elérkezettnek láttam tehát az időt a végtámadásra, odavittem az ágyra és ráfektettem, anélkül, hogy ellenkezett volna. Csak az arcát takarta el a kezével. Világos volt, hogy ideakarja magát adni nekem és én örültem ennek, mert rettenetes izgalmamban erőszakkal is magamévá tettem volna, ha ellenkezik. Ráborultam és levettem róla a kis nadrágot. Először megmámorosodtam meztelen bájainak nézésétől, amit nem tudott elviselni és egyik kezével eltakarta magát, míg a másikkal az ingét akarta lehuzni.

— Kérem, ne vegyen le rólam mindent! — kérte.

Csodálatos, hogy a nők, akik szívesen hagyják magukat tapogatni, sőt megölelni is, nem szeretik, ha meztelenségüket nézik. Nevetve eltoltam a kezét és sokáig néztem a bájait. Nagyon tiszta teste volt és a fehérsége is csinos. Tagjai szép formájúak, bőre hófehér és a haja, mely a „helyet” beárnyékolta, világosbarna színű.

Szétvontam a lábait, aztán hevesen átöleltem. Nagy gyönyörűsége lehetett, mert karjaival oly erősen tartott, mintha présben lettem volna, de annyira fel voltam hevülve, hogy hamarosan vége lett a gyönyörűségemnek. Mosolyogva nézett reám. Szemei vilámlottak és az elégedettség kifejezése feküdt az arcán.

— Ah, nagyságos ur, hogy tehetett ilyent? Olyan hirtelen meghorant!

— Nem tesz semmit, Lucy — nevettem — amint látom, nagyon

jól szórakoztál. Amit magam részéről is elmondhatok.

Elpirulva kuncogott. Felemelkedett az ágyról és felöltözött. A tükrök előtt lesimitotta a haját és mikor készen volt, felém fordult és hamiskásan nézett reám.

Egy csókot adtam neki és üdén, frissen, mintha semmi sem történt volna, elhagyta a szobát. Én pedig sokkal jobban éreztem magam, mint azelőtt. A jég megtört és a kicsikét még valószínűleg többször is le fogom fektetni az ágyra.

Este a vacsoránál elmondtam Franknak, hogy a szomszédban egy leány ellopott egy órát.

— És megbüntették a leányt?

— Igenis, az anyja nagyon megverte egy vesszővel.

— És Ön jelen volt a büntetésnél? — kérdezte Frank.

— Természetesen.

— Igazán? Hát nem komikus, hogy Önnek végig szabad volt néznie?

Nevetve feleltem:

— Nem találok benne semmit. Először is az órát tölem lopta el, másodszor pedig már máskor is tanuja voltam annak, mikor leányokat megbüntettek.

— Erről nem is mesélt még nekem!

Ismét nevetnem kellett.

— Csak nem mesélek el neked mindent, amit látok, vagy teszek.

— Azt elhiszem — felelte nevetve. — És... és az az asszony ütötte olyan erősen a leányt, mint Ön szokott engem?

— Azt elhiszem! Még sokkal erősebben.

— Milyen borzasztó — mondta megborzosgva. Hogy fájhat most neki a popója. Én az enyémet még napokkal azután is éreztem, pedig nem is volt véres.

— Talán a te bőröd finomabb, mint az övé. Ő erős leány és ha-

mar el fogja felejteni a dolgot.

Elgondolkozott és nem is kérdezett többet, míg elérkezett a lefekvés ideje.

7.

És ismét tavasz lett. Oakhurst zöldbe öltözött. A fák kirügyeztek, a kertek virágzásban álltak. Frank tizennyolcéves volt. Sok tekintetben nyugodtabb lett, a velem szemben viselkedésében azonban egyre jobban előtérbe lépett a szerető nő. Tudtam: nem sokáig fog tartani és elárulja a titkát.

Én szerettem a verést, mint valaha és vágytam arra, hogy csinos popóját láthassam és kiporolhassam.

Julius elején üzleti ügyben néhány napra Londonba kellett utaznom. Már hónapok óta nem voltam távol Oakhurstból és így Frank nagyon meg volt lepve, mikor elhatározásomat közöltem vele. Elutazásom napján folyton mellettem volt és láttam rajta, hogy csak nehezen tudja visszafojtani a könnyeit. Máskor nem volt ilyen szomorú, ha elutaztam; próbáltam tréfálkozni vele, hogy felvidítsem, de ajkaira nem jött mosoly.

— Mit fogok csinálni Ön nélkül?

— Na hallod — feleltem nevetve — hiszen nem most először megyek el. Odanyújtottam a kezemet bucsuzóul és elmentem. Lesújtottan állt a teraszon.

Londonban tovább kellett maradnom, mint szándékoztam. Csaknem mindennap kaptam levelet Franktól és a sorok közül kiolvashattam, hogy nagyon vágyódik utánam. Én is legjobban szerettem volna már hazamenni. Én is sokat gondoltam rá és még Maudot is elhanyagoltam.

Végre elutazhattam Londonból. Winchesterben várt a kocsim, mely Oakhurstba vitt. Frank örömtől ragyogó arccal üdvözölt és leg-

jobban szeretett volna valószínűleg a nyakamba ugrani, de nem voltunk egyedül. Vacsora után egy alacsony karosszékbe ültem és Frank egy zsámolyra mellettem. Nem beszélünk...

Az éjszaka előrebocsájtotta árnyékát. Frank közelebb húzódott és kezét a karomra tette.

— Ugy örülök, hogy ismét itt van! Rettenetesen vágyódtam Ön után!

Olyan melegség volt a szavaiban, hogy elérkezettnek láttam a pillanatot, mikor a nagy titkot reám bizza Szerelmesek módjára átfogtam tehát karommal a derekát és a fülébe suttogtam:

— Miért hiányoztam neked?

Éreztem, hogy érintésem megre-megteti. Nehéz sóhaj tört ki a kebléből.

— Miért e sóhaj? Mi van, ved. Frank?

Hallgatott... Hizelgően hajolt le hozzám. Mosolyogva kértem:

— Mondd meg nekem, Frank!

Hirtelen átölelt és izgalomtól remegő hangon suttogta:

— Ne nevez engem Franknak! Engem Francesnek hívnak, leány vagyok és szerettek! Igen, szerettek!

Szívem hangosan dobogott az örömtől. Végre itt volt a beismerés! Türelmem elnyerte jutalmát. Az ölembe vettem Frances-t, átöleltem és szenvedélyesen csókol-tam a szemeit, homlokát, arcát és száját. A sötétség elrejtette vonásait, de ajkammal, melyeket az arcára nyomtam, éreztem, hogy milyen tűz ég benne. Mint egy gyermek feküdt a karjaimban.

— Tudtam a titkodat, Frances

— mondtam neki. Megijedt.

— Mióta? És hogyan jöttél rá?

— kérdezte.

— Annak már hosszú ideje. Azon a napon, mikor oly erősen megvertelek a vesszővel, valamit mutattál nekem, mely mindent megmondott.

— Oh, Istenem? — kiáltott ré-mülten.

Nevetve lezártam az ajkait egy csókkal.

— Az igazán mellékes, mikor és hogyan jöttem rá a titkodra. A fő, hogy szeretsz és én... én is szerlek téged!

— Igazán? Akkor olyan boldog vagyok! Már féltem, hogy haragudni fogsz reám. Én már régen meggyóntam volna neked, ha lett volna hozzá bátorságom. És miért

nem mondtad meg te, hogy tudsz a dologról?

— Mert bonyodalmakhoz vezetett volna és szokásainkat halomra dönti. Aztán meg várni akartam, míg magad jössz elő vele. Tudtam, hogy egyszer beszélni fogsz és most örülök, hogy megtörtént. Most az én kincsem vagy, te édes teremtes! Ujra összecsókol-tam.

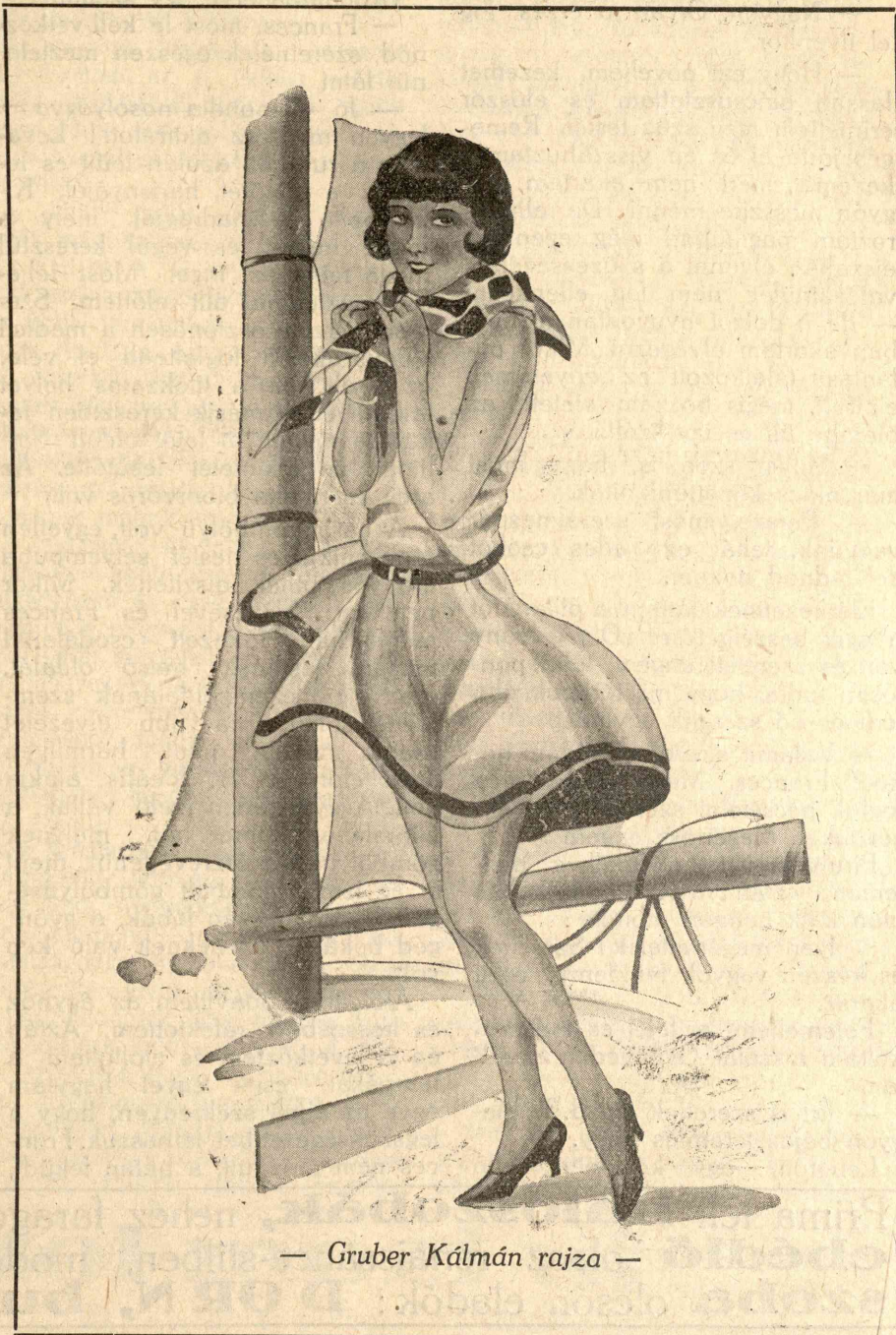
— Milyen jóságos és belátó voltál te velem szemben az évek folyamán. Milyen boldog vagyok, hogy kincsednek választottál. Leugrott az ölemből és ismét a zsámolyra ült. Kezecskeje az enyém-ben feküdt.

— Most meséld el, hogy mióta szerelsz! — kértem.

— Az első naptól fogva. És a szerelem azóta csak nőtt.

— Nem haragudtál, mikor meg-vertelek?

— Soha, soha! Természetesen nem volt kellemes — a fájdalmak miatt — szerettelek, akármilyen furcsán is hangzik, a verések után még jobban. Szégyenkezve folytatta: — Azt is be kell vallanom, hogy egy időben nagyon csintalan voltam, hogy okod legyen meg-vernem, mert szívesen feküdtem az öledben és gyönyörűségem telt ab-ban, ha a kezeddél végigsimitot-tad meztelen popómat. De a kö-

— Gruber Kálmán rajza —

vetkező ütésektől féltem, mert sohasem kiméltél valami különösen.

Örültem ennek a beismerésnek, mely azt bizonyította, hogy a kicsike buja természetű lehet.

— Tehát jól esett neked, ha az ölemben feküdtél és megtapogattalak? Ezt megkaphatod megint, ha akarod. Némán megszorította a kezemet, ami olyan volt, mint egy beleegyező válasz. A megfelelő helyzetbe hoztam tehát és legomboltam a bugyiját.

Sokkal sötétebb volt, semhogy valamit láthattam volna. Nem éreztem tehát különös gyönyört, mikor a rugalmas hust simogattam.

— Tetszik ez neked, Frances?

— Nagyon. Olyan jó érzés fog el ilyenkor.

— Hogy ezt növeljem, kezemet lassan alácsuszattam és először érintettem meg szűz testét. Remegés járta át és én visszahúztam a kezemet, mert nem akartam nagyon messzire menni. De elhatároztam magamban még ezen az éjszakán elvenni a szüzességét — valószínűleg nem fog ellenkezni — de a dolgot nyugodtan az ágyban akartam elvégezni. Mikor pillantása találkozott az enyémmel, elpirult, mégis hozzám sietett, az ölémbé ült és így szólt:

— Milyen szép is, hogy most már nincs közöttünk titok.

— Persze, most szerelmespár vagyunk, tehát egy édes csókot kell adnod nekem.

Elérkezettnek láttam a pillanatot a nyílt beszélgetésre. Okos leány volt és szeretett engem, tehát pontosan tudta, hogy mi történik, ha férfi és nő szeretik egymást.

— Valamit akarok mondani neked, Frances. Ma éjszaka meg fogjuk pecsételni szerelmi szövetségünket. Megértés engem?

Pirulva rejtette el arcát a mellemen, aztán rövid gondolkodás után kalk hangon mondta:

Igen megértettelek! Szeretlek és készen vagyok mindenre, amit akarsz.

Felemeltem a fejét és megcsókoltam a száját. Gyöngéden mondtam:

— Én is szeretlek téged. Te nagyon bájos teremtség vagy.

Leugrott, egy közelben álló

székbe vetette magát és kissé ijedten nézett maga elé. Ami előtte állt, még sem lehetett valami közömbös előtte. És én mondtam, hogy ebben nincs semmi rendkívüli. Az udvarlás rövid volt, az ajánlat gyors és a házasságnak még azon éjszakán végbe kellett mennie. Nem csoda tehát, hogy a kicsike megrémült.

Nem tudom, hogy az „elpiruló menyasszony” türelmetlen volt-e, vagy sem, de nekem a „szerelem-éhes vőlegénynek” úgy tűnt fel, mintha nem mozognának az óra mutatói. Tizenegy órakor felálltam.

— Gyere, kedvesem, itt az ideje, hogy lefeküdjünk!

Szobámba érve, így szóltam:

— Frances, most le kell vetkőznöd, szeretnék egészen meztelenül látni.

— Jó — mondta mosolyogva — legyen meg az akaratom! Levetette a ruháját, azután leült és lehúzta a cipőjét, harisnyáját. Kigombolta a nadrágját, mely a földre hullott és végül keresztülhúzta fején az inget. Most teljesen meztelenül állt előttem. Széremérzete ösztönösen a medicii Vénus állását foglaltatta el vele, az egyik kéz a titokzatos helyet takarta el, a másik keresztben feküdt a mellén, a fejét oldalt hajlította és tekintetét lesütötte. Az arca és nyaka biborvörös volt.

A hasa gömbölyű volt, egyetlen ránc nélkül és testét selyempuha aranyos pihék diszítették. Mikor beteltem a nézésével és Frances megfordult, fokozott csodálattal néztem testének hátsó oldalát, mert a nő ezen oldalának szemlélete sokkal nagyobb élvezetet szerez nekem, mint bármilyen szép előrsze is. Ideális alakja volt. A gyöngéden ívelő vállak, a lilomfehér, sima hát, melynek gömbölyűsége észrevétlenül ment át az izmos combok gömbölyűségébe, a csodaszép lábak, a gyöngéd bokák... isteneknek való kép volt.

Átöleltem, odavittem az ágyhoz és hosszában ráfektettem. Aztán én is levelkőztem és eloltottam a lámpákat, csak egyet hagytam égve az éjjeli szekrényen, hogy a legszükségesebbet láthassuk. Frances nem mozdult, a hátán feküdt,

gyönyörű testét könnyű remegés járta át.

Mielőtt támadásba mentem volna át, még más teendőm is volt. Puhá kendőket terítettem alá és az áldozat az oltáron feküdt.

Buja vággyal feküdtem ismét mellé, hajlékony természetét átöleltem és kezemmel végigsimítottam minden irányban. Játsoztam csodálatos melleivel, nyomkodtam a rugalmas hust és óvatosan csipkedtem a kicsiny bimbókat, melyek megkeményedtek érintésem alatt. Simogattam a hasát, gömbölyű combjait, aztán megfordítottam és gyönyörű popójával szórakoztam. A leány nem mozdult, de éreztem, hogy reszket az egész teste. Ismét a hátára fordítottam és belefurtam arcomat a meleg völgybe a mellei közé, melyeket forró csókokkal borítottam. Egyik bimbót a másik után az ajkaim közé vettem. A leírhatatlanul édes illat, mely egy egészséges, tiszta szűz testéből kiárad, megmámorosított. Legszebb báját is tüzetes vizsgálat alá vettem, megcsókoltam, de mikor hozzáértem, Frances össze-rezzent és halk kiáltást hallatott. Ösztönszerűen elvettem onnan a kezemet.

Előkészültem a támadáshoz.

— Frances — mondtam — elérkezett a nagy pillanat! Amit csinálni fogok, most fájdalmat, de később csak gyönyörűséget fog szerezni neked. Nagyon félsz?

— Nem! — suttogta, mégis nagyon nyugtalannak látszott.

Ráborultam. Nyögve huzódott el tőlem, mikor megérezte a fájdalmat, de csókkal lezártam az ajkait és egyre erősebben vontam magamhoz. Hősiesen tűrte a fájdalmat...

Mikor mindennek vége volt, nyögve és reszketve feküdt a karjaimban. Mellei hullámoztak, az arca égett és nedves szemeiből buja vágy sugárzott. Aztán keservesen sirni kezdett.

Megnyugtatóul megcsókoltam és becéző szavakkal halmoztam el; megmagyaráztam neki a folyamatot és hogy először mindig így kell lenni. Csakhamar megnyugodott és könnyei közt mosolygott. Aztán betakartam és mellé feküdtem. (Folyt. köv.)

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-
ebédlő olasz renaissance-stilben, modern diófa-ur-
szoba olcsón eladók: DORN, bútorgyár** Timișoara, III,
Hattyu-utca 47

A gyönyör mesterei

A kéjímádók klubja. — Oro isten prostituáltjai

— Irta: Jean Teriot — Ford: Parisys —

Ausztrália divatos földrész lett. Legalább is így ítéltünk akkor, ha az elmúlt év filmrengetegéből kihasználtuk az exotikusokat. „Moana” és a „Fehér árnyak” valamint Ramon Novarro „Pogány ének” című filmje bizonytalan fogalmakat alkottattak velünk a legkisebb földrész benszülötteinek életéről. Most pedig, mikor az amerikaiak kihozták a „Tabu”-it is látszott csak igazán, mennyire félrevezetett volt a rendező véleménye, aki a következő tartalmu darab felvételeit dirigálta:

Adva van egy fiatalember és egy fiatal lány. Mindkettő tahiti bennszülött. Szeretik egymást és mikor lagzit akarnak csapni, megjelenik egy fránya szent ember és kijelenti, hogy a lányt maguknak vindikálják az istennek, miért is attól fogva szégyen kislány érintetlen kell maradni, mert már „tabu” lett.

Hát kérem éppen itt van a tévedés. Polinéziában és a környező szigeteken soha sem volt erény a szüziesség. Sőt! A rómaiak Veszta szüzeket kreáltak és ezek a leányzók voltak az örök szüziesség hirdetői. De egy tahiti bennszülött akkor áldozza fel leányát, ha azt Oro istennek szentelve, átadja az őt megkivánó him ölelésének. Az ausztráliaiak szemében nem a kiaszott, vénkisasszony típus az ideális, hanem a kéjtől vonagló, bachanáliákban magát felkináló, nőstény.

A Márki szigeteken minden évben vallási ünnepélyeket rendeznek, melyeken a bizonyos kort elért, még érintetlen leánykákat átadják az értük jelentkező férfiakkal. Bizonyos szertartások után a papok gyújtó beszédekkel mondanak körül. Ezekről mindkét, harcra váró nem lángroggyul és — bár ez hihetetlennek hangzik — a fiatal, nemileg alig megérett leányok maguk rohannak az adott jelre rájuk váró himpártnereik karjai közé.

A jeladásra általános szeretkezés kezdődik és a földön fetrengő párok egymást cserélgetik. Az éretlen

leánytestek természetesen nem egykönnyen bírják el ezt a durva, hirtelen történő deflorálást és nem egy ízben történt már meg, hogy a leánykák valamelyike, nem bírván el a túl sűrűn ismétlődő közösülést, a bachanália másnapján kiszenvedett.

A szerelmi játékok voltak tehát az ausztráliai szigetvidéken a vallásosság legfőbb előírásai. Ezt már az első felfedezők is említették, irtak erről Voltaire és Diderot is.

A szigetek legnagyobb érdekessége azonban az a vallási székta, amely működésül egy célt tűzött maga elé. A testi gyönyöröknek áldozni bármilyen formában és kerektek között.

A „klub” tagjai „Areoisz”-oknak hívják magukat, míg a szekta neve: „Az Élet és a Gyönyör Mesterei”. Ez a szekta tulajdonképpen Oro isten tiszteletére alakult, aki a polinéziai Apollója. Az egyesület tizenkét alosztályt foglalt magába, melyeknek élén egy-egy főnök állott. A szövetségbe való belépés nagyon meg volt nehezítve és igazán megtisztelésnek vehette valaki, ha az Areoiszok maguk közé fogadták.

A tagfelvétel különben sok feltételhez volt kötve. Ezeket részletezni szükségtelen és csak az a fontos, hogy ha a nagygyűlés keretében a fiatal jelölt megfelelt az összes követelményeknek, a főnök hokuszpokusok kíséretében kijelentette, hogy alkalmasnak találja, elmondta vele egy misztikus esküformulát és attól a pillanattól kezdve a jelölt már tagnak számít.

Az Areoiszokat nagyon kedvelte a bennszülött lakosság és mivel Oro isten földi kiküldöttjeinek tartották őket, mindenütt nagy lakomákkal, mulatságokkal fogadták őket. Saját feleségeiken kívül, idegen asszonyok is körülrajongták őket, mert az Aroiszok ölelése szent gyönyör. A furcsa szövetség tagjai különben hatalmas, felvirágozott pirogákban jártak a tengereket. Mihelyt valahol kiköttek, hatalmas óvációval fogadták őket és lakomát csaptak tisztele-

tükre. Közben az areoiszok drámai előadásokat rendeztek, melyeknek kifejezései a trágárságig természeteseek voltak.

A mulatság befejeztével, a szétteretgetett gyékényeken nyugovóra tér az areoisz had. A „tam-tam”-ok tompa dübörgése hallatszott, a bambuszpipok monoton hangja sivitott az alvók felett. De nemsokára a sziget minden részéből asszonyok rohantak elő. Rohanásuk közben felmelegített testükről furcsa, izgató illatokat párologott el a bőrükre kent illatosított kokusz dió olaj. Szemükben vad lángban égett az előzőleg ivott szent növény-nedv hatása. Az érzéki zene, illatok és elfogyasztott izgató italok hatása alatt extázisba hozott nőstények hisztérikus sikoltózással rohantak a tetovált himek karjaiba, miután az ősi előírások megkövetelik, hogy a nagy Oro istent eként szolgálják.

Hiszen Oro a kéj és gyönyörűség istene!

Az egész sziget egy nagy bordélyvá változott. A sziklára csapódó hullámverés moraja különös egyveleget alkotott a szeretkezésben sikoltozó, sóhajtozó asszonylármával. Köröskörül párok ölelkeztek a gyepen. És miután Oro istennek különösképpen a tömegszeretkezés, meg a szekszuális változatosság tetszett, összegomolyodott embertömeg a legelképzelhetőbb formákat választotta szerelmeskedése lebonyolításához.

A vallási vonatkozásban használt, de a valláshoz egyáltalán nem tartozó „fekete misék” valószínűleg innen erednek, tekintve, hogy elnevezésükre az egy istenhívő vallások hasonló szokások híjjával okot nem adhattak. A nagyhangon hirdetett többféle szerelmi pózok egyik forrása is a polinéziai szigeteken kersendő, annak dacára, hogy a kutatók a pózok eredetének egyedül Indiát jelölik meg.

Midőn a hajnal első sugarai végig világítottak a szigeten, az örökzöld pázsiton végig, a fák tövében

Mozielőadás
után a

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

Capitol mozi új

éttermében
vacsorázunk!

(8)

Szives pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

alvó, félig összelehelgett párokat látni, akik jótékony álommal próbálják pótolni az éj folyamán Oro istennek feláldozott erőhiányt. Megtörtént azonban az is, hogy azok az asszonyok, akik túl buzgón akarták szolgálni a kéj istenét, eszméletlenül heverték szerteszét, mert a kicsapongásnak is vannak határai.

Az areoiszok vallásos meggyőződésből paráználkodtak. Ehhez semmi kétség sem fér. Ezzel szemben azonban kötelezettségeik is voltak, melyek tulajdonképpen sokkal súlyosabbak voltak a jogoknál.

Amidőn különböző formalításokon keresztül, az új areoisz kandidátus végre elérkezett a tulajdonképeni felvételhez, egy esküt kellett letennie, amely körülbelül a következőképpen hangzott:

— Én Areoisz vagyok és nem szabad most már apának lennem.

— Az én asszonyaim magtalanok lesznek és ha elkövetkezne az a szerencsétlenség, hogy gyermekem születne, első dolgom lesz vízbefojtani.

Ha a prostitúció az areoiszoknál elfogadott elv volt, úgy a gyermekgyilkosság már kötelességé emelkedett. Az areoiszok esküvel fogadták tehát, hogy elsőszülöttüket megölik, viszont az ezután világra jutottakat életbe hagyják, ha azok fiugyermekek. A lányokat vízbe kellett fojtatniok.

Az ezzel foglalkozó írók és kutatók legnagyobb része guny tárgyává teszi ezt az elsőszülött gyilkolást és már Cook, a híres felfedező is pusztán vallási hóbortnak nevezi az Oro isten szolgáinak gyermekmészárlását. Egy nép erkölcsének megítélésénél természetesen sokkal előlékvőbb szempontokat is figyelembe kell venni. A primitív érvekkel bizonyító írók és felfedezők sohasem vették komolyan azokat az okokat, amelyek a dél szigetek lakosságát ilyen emberileg elítélendő tettekre vitték. Ilyen többek között a túlnépesedés veszélye is. A szigetek lakossága olyan sűrű és könnyen szaporodó, hogy az éhínség állandóan sakkban tartotta őket. Az elsőszülöttek legyilkolása tulajdonképpen vallási keretek közé vitt társadalom megőrzési ösztön.

Azt is állították már, hogy az areoiszok azon kikötése, hogy asszonyaiknak magtalanok kell maradniok, csak önző gesztus volt. Miután a nőket a szülés tulajdonképpen deformálja és megcsufítja és mivel a furcsa istent szolgáló szekta

tagjai kifinomodott izlésüknek fogva, asszonyaik szépségét minél hosszabb ideig meg akarták őrizni, rájuk parancsoltak, hogy az élvezet még nem jelentvén fogamzást is, igyekezzenek terméketlenek maradni.

Az asszonyok persze nem kérték sokat magukat és a legraffináltabb módszereket találták ki a fogamzás megakadályozására. Ezeknek a szigeteknek állandóan forró éghajlata és ennél fogva lakóinak nemi korafejlődése magukban alapot képeznek arra, hogy a szerelem kul-

tusza ennyire kifejlődjék ezen furcsa országok lakóinál.

A vérgyújtó klímával megáldott szigeteken az asszony legfőbb elfoglaltsága a szerelem és a szeretkezés. Csak arra kell gondolnunk, hogy a vérmérsékletük születéstől és éghajlatu viszonyoktól fűtött temperamentum többletét is a nemi érintkezéssel kell levezessék és hogy ezt tulajdonképpen vallásuk beleegyezésével viszik végbe.

(Folytatás és vége a köv. számban)

S z é p s é g s z a l o n

Téli szépség hibák.

A szeles, erős őszi napok, de különösen a téli idő beálltával mindgyakoribb azok száma, kik ez évszakokkal összefüggő bőrbántalmak miatt szenvednek.

Az ilyen téli bőrelváltozások közül leggyakoribb a fagyás, orr- és arcvörösség, valamint a bőr időleges elszíneződése és megdurvulása. Mindezek bizony veszedelmes ellenségei a szépségnek, mert eltekintve a kellemetlen, sokszor fájdalmas tünetektől, esztétikai szempontból is kifogásolhatók.

Különböző egyének érzékenysége a hideggel szemben rendkívül változó. Ennek okát az illető szervezetében találhatjuk meg. Olyan egyének, kik vérszegények, vagy szivgyöngességben szenvednek, fokozottan érzékenyek a hideg behatásaival szemben.

A fagyás rendszerint a szívtől távolos testrészekben lép fel (kéz, orr, láb, fül:), mivel ezen területek vérrel való ellátása könnyen zavart szenvedhet. A tapasztalat azt mutatja, hogy nem annyira a hideg, hanem a hűvös, páratelt levegő idézi elő a fagyást. Erre mutat az is, hogy már jóval a decemberi hideg beállta előtt jelentkeznek a fagyásra jellegzetes elváltozások: a megfagyott rész vöröses elszíneződése, duzzanata és a türethetlenségig fokozódó viszketés. Ezen kellemetlen tünetek különösen az esti órákban és akkor érezhetők, ha a fagyott testrész hirtelen hőmérsékletváltozásnak van kitéve.

Ha a hideg behatása csak átmeneti jellegű volt, úgy a fagyás által okozott tünetek rövid időn

belül elmúlnak. Sokszor azonban egyszeri beható fagyás is okozhat egy állandó kékes-vöröses elszíneződést, mely ismételt hideg behatásra mindinkább fokozódik és végül a vörös orr vagy kéz állandósul.

Állandó hideg behatására lépnek fel az u. n. fagydaganatok is, melyek főleg a kézen és lábon fordulnak elő a leggyakrabban. Különösen kellemetlenek ezek a fagydaganatok a sarok feletti területen, hol a cipő szélének nyomása állandó izgalmat gyakorol az érzékeny, gyulladásos bőrre, mely érintésre annyira fájdalmassá válhat, hogy a cipő felhuzását is lehetetlenné teszi.

A fagyással szemben érzékeny egyének a profilaxist — megelőző védekezést — kell elsősorban szem előtt tartania. Kerülendő minden olyan befolyás, mely a fagyásra hajlamosít. Fontos az érzékeny bőrterület kellő hőfokon és száraz állapotban való tartása, melyet legjobban célszerű öltözködéssel, megfelelő bőségű keztyű és cipő viselésével érhetünk el. A már kifejlődött fagyás esetén az erek tornáztatására kell törekednünk. Ezt a célt szolgálják a válogatott hideg és meleg kéz-, illetve lábfürdők. A fagyott végtagokat 10—20 másodpercig, felváltva többször egymásután forró, majd hideg vízben fürdetjük. A vérkeringés javítására szolgálnak még a forró levegő, thermofor, masszázs, villanyozás, stb. Gyógyszeres kezelésben kámforszesz és perubalzsam használatos.

Családi bonyodalom

— Irta: „Baby” —

Már régen gyanítottam, hogy közöttük van valami. Maguk a vevők említették meg néhányszor. Ugyanis kalapszalonya van és szíveségből behajtom a kifizetni elfelejtett számlákat. A feleségemmel beszélgettünk egyszer róla, de ő megbotránkozott még ennek a feltevésnek a lehetősége felett is.

A sógorom hátartalan jóságában és vak bizalmában semmit se látott. Imádta a feleségét és végtelenül ragaszkodott az öccséhez. És mert az hónapok óta kószálta munkátlanul az uccákat, szívesen megosztotta vele az ebédjét.

Talán két hét előtt történt, hogy a munkanélküliek bizottsága felhívatta Elemért és tudatta vele, hogy az országotak javításánál segíthet, jöjjön másnap kora reggel a gironai határba és álljon munkába.

Este, amikor megjött a hirrel, a sógorom örömmel bólogatott. Nem, mintha terhére lett volna az öccse, hanem örült, hogy annak alkalmak akadnak a dolgozatra. Ilona azonban felpattant. Hogy ki hallott még olyat, hogy egy építő szakmunkás utat menjen csinálni. Hogy egy ilyen gyenge szervezetű ember kiálljon a szélbe, napba kora hajnaltól késő éjjelig követ törni?! Már hogy is ne! Aztán az urára támadt, hogy talán bizony terhére van a fiu? És hogy ő keres eleget a kalapokkal, jut még a szegény sógornak itt egy tányérral. — Annyira, hogy a végén még tán bocsánatot is kellett volna kérnie sógoromnak munkakerülő léha öccsétől, ha közbe nem lépek.

Nó persze, azóta résen vagyok. Ez a dolog, meg a sok mende monda kinyitotta a szemem.

Elemértől a város jogosan megvonta a segílyt. A szervezetbe már régen nem járt, onnan se kapott semmit. Hanem azért csak jól öltözött. Finom cigarettát szivott és telt italra is bőven pénze. Sokszor botlott be hozzám mámoros fejjel és ilyenkor kétértelmű mondatokkal szórakoztatott. Például a feleségemre azt mondta, hogy buta asszony, mert nem csalja meg az urát. Máskor meg, hogy sok 35 éves nő többet ér egy bakfisnál. És ehhez hasonló dolgokat.

Ilona a legidősebb sógornőm. Már három gyermekük van és mindenki a legjobb családjának hitte. Szorgalmas és szerény. Soha nem jött velünk moziba, vagy más szórakozó helyre. Mindig otthon ült. Az urát velünk engedte. Még a nyakendőjét is megigazította ha elment. És mi menyire meg voltunk hatva ettől az önzetlenségtől!

Szentestén kezdődött. Nagy vacsora volt. Sok étel, de még több ital. A sógorom, a felesége és öccse között ült. Éjfél felé pedig már nem forgott a nyelve, de Ilona és Elemér még tovább töltögették a poharát. Nó ez már sok — gondoltam — ennek már célja kell legyen.

Amikor a vendégek elmentek és a sógorom is velük ment, átlópoztam az ő házukba. Egymás mellett lakunk és még kerítés se választ el, könyvnyű volt. — Alig rejtőzhettem el egy sötét felszerbe, már nyílt is az ajtó. Elemér kulcsokkal a kezében jött ki. — Elmegy — gondoltam. De nem. Ki-

kémlelt az uccára, aztán sietve bezárta a kaput és fűtőrészeve belépett a lakásba. Az ablak elé húzódtam és az előszoba leánderjei árnyékából észrevétlen lehettem tanuja mindennek.

Ilona az asztalra hajol. Leszed. Elemér belép és satnya karjait az asszony megremegő derekára fonja. Aztán összefonódnak. Az asszony egy fejjel magasabb a fiunál. Fedetlen kerek asszonykarja körülöleli a vézna nyakat. Tapadó háziruháján átgömbölyödő csipője hozzáfeszül a kék munka nadrághoz. Kissé lehajol és érzéki égőpiros száját rápréseli a keskeny vértelen ajkakra.

A kezem ökölbe szorul. A férjet sajnálom. És az asszonyt csodálom. A sógorom legalább egy fejjel hosszal magasabb öccsénél. Erőtéljes, jól kifejlett férfitörzse. Csupa izom, csupa erő. És hogy szereti ezt az asszonyt!

Odabenn már ülnék. Elemér a heverőre omlott ölében az asszonnyal. Kezei láthatóan remegnek, amikor a térdén fekvő asszony izgató formáit simogatja. Kissé idegesen vet egy tekintete a le nem függönyözött ablakra és egy másodpercig az az érzésem, hogy engem néz. De elmúlik. Az asszony fészkelődik. Érett asszony melle nekifeszül a ványadt mellkasnak. Aztán egymásfelé hajlik a két fej. Lángol az arcuk, szinte hallok, hogy fujtat a tüdejük, — aztán összebuknak és marják eszeveszett tobzódással egymás ajkát. Elemér keze belevész a pongyola nyílásába. Az egyik vállról lehull a virágos flanel és szájáról a vállára borul a fiu. Aztán vad galopban szalad végig remegő ujjakkal a fiu keze a kivillanó fehér bőrön, hogy aztán ajkával utána fusson a megvadult ujjaknak. Az asszony hátra hajlik. Elemér karjai szorosan ráfonódnak a derekára, ráhajlik. Ilona keze lassan ökölbe szorul a fiu hátán.

Elönt a düh. Nem bírom tovább. Feltépem az ajtót és ráfordulok a csokolódzókra: Pfuj!

Aztán forrva, fogat csikorgatva indulok haza. Rádobom magam az ágyamra és nem felelek a feleségem faggatásaira. Aztán fonódni kezdenek a gondolataim. Persze, hogy nem öreg. De már három gyermeke van. És mellettük, egy ajtó választja el tőlük, csalja meg azt az embert, aki ennek a három gyermeknek az apja. — Jó, megcsalja, de éppen a sógorával. És mintegy folytatásaként gondolataimnak, szokatlanul élesen szólok rá a feleségemre:

— Holnap reggel elmegy az anyádhoz és elmondod, hogy Elemér tönkre fogja tenni a bátyja életét. Szép nevelést kaphattatok ti otthon! Ugy lát-szik jó tanítást adtak nektek erkölcsileg!

Ebből persze egy reggelig tartó sirás következett és én másnap hullafáradtan ébredtem. Kora reggel elmenekültem hazulról és csak este jöttem vissza. A ház körül veszedelmesen nagy volt a csend. A feleségem dagadtra sirt szemmel aludt a kislánnyal karjai között. Szívembe nyilamlott. Lehajoltam és megcsókoltam megdagadt szemeit. Hiszen tehet ő arról, ha az öccse beleharapott a felkinált tiltott gyümölcsbe?

Kilopództam az udvarra és kíváncsiságom újra a sógorom ablaka alá kergetett. Sötét volt. Az ablakot lópokróccal fedték el. Egyik sarka azonban megakadt egy leánder ágon és látni engedte a kis szobát.

Elemér az asztalra hajolva olvasott. Ilona az ura kabálját kefélt. Aztán megigazította a sálját, kezébe adta a kalapját és... alig volt annyi időm, hogy elugarjak... kikísérte a kapuig, — ezalatt én elrejtőztem a sötét felszerbe, — körülmélt az udvart és besurrant a szobába. Újra elfoglaltam leshelyem.

Elemér hátradőlve a székén szétvetve karjait várta, amíg ajkára tapad az asszony. Ilona feltérdelt a fiu lábára. Pongyolája szétnyílt és telt combjain megfeszült a fekete selyem harisnya. Jól láttam, ahogy egy szem végig futott a harisnyán pikánsan mutatva egy apró csikon a hófehér bőrt. A szék megingott és Ilona ráborult egész testével a fiura. Párnás, telt idomai szinte elborították a vékonydongájú fiut. Mellei kihullottak a pongyola nyílásán és szabadon csüngtek alá. Alól derékig felnyílt ruhája látni engedte csipőig fedetlen testét. Semmi se volt rajta csak a ruha. Még én se igen éreztem jól magam, akit pedig csak a bosszuvágy tartott még leshelyemen, hát még Elemér! Az asszony felé kapott. Úgyetlenül, mohón. Összecsuklott a ráhullott teherből és fuldokolt a hirtelen feltárló látványtól. — Nagyon nevetséges volt. De az asszony nem vette észre. Éhes nőstényként engedte át magát a fiunak.

Percek multak. Az öklöm fellendült. Magam se tudom, hogy történt. Rázuhan az ablakra. Csöröm-

pölés. Sikoltás. Káromkodás. A kezem felvéreztem. És egyszerre csak a köszöbön álltam, valószínűleg nagyon eltorzult arccal, mert két pár rémült szem meredt dermedten felém. Aztán öntudatlan megragadtam gallérjánál Elemért és egy jólirányzott lendülettel kiröpítettem az udvarra.

Ilona összekuszált hajjal, nyitott pongyolával és üveges szemmel állott velem szemben. Egy lépést tettem feléje, aztán kinyitottam a szám, de nem jutott eszembe semmi. Mit is mondjak ennek a nősténynek. Megússem? Hogy jövök én hozzá? Az urának szóljak? Feldulom annak az életét... és talán el se hinné!

Álltunk és néztük egymást. Ilona észrevette, hogy nem tudom mitévő legyek. Megmozdult. Összefogta ruháját és egy megvető mosolyra huzta a száját. Bennem újra felforr a düh. Megragadtam a vállát és arcába ordítottam:

— Te! Te némbér! Vigyázz! Vigyázz... és máskor... máskor... — torkom száraz lett, szörnyen ügyetlennek éreztem magam, minek is avatkoztam ebbe a buta dologba! — Hát vigyázz ha mondom... máskor pedig jobban akaszd be az ablakot! Na!

Ennek már egy hete. Elemért naponta látom bemenni a sógoromékhöz. Ellenben hozzám azóta nem jött át egyik se. Ma mondta a feleségem, hogy haragszanak, mert... a Károly mondta, hogy Ilona panaszkodott rád, rátörtél egy este...

Nó tessék! Eltörött a mécses és nekem kellett esküdöznöm végül is a feleségemnek, hogy ártatlan vagyok?

— Hát érdemes volt?... ártatlannak lenni?

Utcai ismeretség

Fagyos, nedvesen hideg januári nap. A város fölött sűrű, csaknem áthatolhatatlan köd terpeszkedett. Tíz lépésre nem lehetett látni; ha egy alak körvonalai láthatóvá lettek, önkéntelenül megijedt az ember. Minden olyan szelleminek látszott — olyan valószínűtlennek.

Hartmann Kurt a Friedrichstrassen haladt, mikor hirtelenül közvetlenül előtte egy alak merült fel a ködtengerben: — egy asszony. Csaknem összeütközött vele. Két szem, nagy, csillogó, nézett rá rémülten. Gyorsan megállapíthatta, hogy a nő csinos volt, aztán már el is tűnt előle.

Kurt csinos fiu volt és az asszonyok megkönnyítették a dolgát. A legjobb társadalmi körökben gyűjtötte tapasztalatait. Férjes asszonyok voltak tanítónői a szerekben, míg aztán egy napon ő maga lett a mesterük. Utóbbi időben már szinte unta őket. Hiszen végre is mindig ugyanaz volt: „Kissé védekezni és aztán mindent megengedni”.

De ezek a szemek az imént, milyen vidáman és romlatlanul néztek ezek a világba! Ne próbálkozzék meg...?

Hartmann Kurt nem szeretett utcai ismeretségeket kötni. Nem volt barátja a nők megszólításának. De most valami láthatatlan hatalom üzte, úgy, hogy anélkül, hogy akarta volna, utána eredt a ködben eltűntnek.

Mikor néhány pillanat múlva megemelte előtte a kalapját és megkérdezte, megengedi-e, hogy egy darabon elkísérje, maga is csodálkozott, hogy hűtlen lett elveihez és mégis olyan természetesnek tűnt fel előtte, hogy megengedte.

Az asszony tekintete végigsiklott rajta, röviden, vizsgálóan, aztán beleegyezőleg bólintott.

Megtörtént a szokásos bemutatkozás.

Osten Käthenek hívták, irodába járt és éppen annyit keresett, hogy magát és beteg nővérét az éhenhalástól megmentse.

Hányszor hallott már Hartmann ilyesmit asszonyok ajkáról: hazugság volt minden, jól belanult komédia. Az ő neve ismert volt, hiszen Németország leggazdagabb iparosaihoz számított. Szívesen megfogták volna őt itt-ott a házasság aranyláncaiban, de ő mindig idejekorán felismerte, hogy tulajdonképpen miről is van szó.

Kisérőnőjének megmondta ugyan a nevét, de úgy elhadarta, mint ez bemutatkozásoknál rendszerint történni szokott. Egy hirtelen ötléttől megkapva, elmesélte az asszonynak, hogy ő is irodai alkalmazott egyik nagy áruházban.

Beszélgetve érkeztek meg az asszonyka lakása elé. Mikor a fiu viszontlátásért könyörgött, az megengedte neki, hogy eljöjjön érte az irodába.

Néhány nap elég volt Kurtnak meggyőződni arról, hogy sok nézetben és világszemléletben egyformán gondolkodik Käthevel. Mégis mindig újra és újra kétségek merültek fel benne, hogy vajjon a

leány nem-e tudta meg valamilyen módon, hogy ki ő valóban.

Megszerette a nőcskét a rövid idő alatt, mióta ismerték egymást és annak kézzszorítása megmondta neki, hogy az is szereti őt.

Még egy kis próba elé akarta őt állítani és ha ezt kiállja, akkor — akkor ez volt az az asszony, akit oly régen keresett.

Az egyik piszkos külvárosban egy szerény butorozott szobát bérelt, aztán írt neki, hogy beteg és nem tud elébe menni az irodába.

Ágyban feküdt, mikor az asszony belépett hozzá. Bájos arca föléje hajolt és szép szemei aggodóan néztek reá. Uralkodnia kellett magán, hogy a karjaiba ne ragadja, mikor zsebeiből némi nyaláncságot szedett elő és habozva az ágyára rakta.

Ekkor már nem bírta ki tovább. Egy gyors mozdulattal magához vonta a piruló teremtet, a fejét visszahajította és ajkát forró csókban nyomta a nő szájára. Gyöngéden védekezett, mikor vetkőztetni kezdte, aztán mikor meztelen volt, odarántotta magához az ágyba és buja csókokkal borította végig gyönyörű testét. Az asszony pedig átölelte két gömbölyű karjával és a kályha duruzsoló hangját most már csak kéjes pihegésük és az asszonyka halk, kéjes sikolyai zavarták meg.

*

— Kincsem — szólt Hartmann Käthe asszony szeretőjéhez dr. Röder Walter ügyvédhez — még most halálra nevetem magam, ha arra gondolok, hogyan ismertem meg a férjemet. A jó Kurt még ma sem tudja, hogy akkor az első pillanatban felismertem őt, mert hiszen előző évben néhány napig, mint kisegítő dolgoztam a gyárában.

— És a férjed? Hiszen neki is emlékeznie kellett volna reád!

— Dehogy! Ő alig látott engem, de én a munkaterem ablakából gyakran láttam őt, mikor az autójába szállott. Ha valaki akkor azt mondta volna nekem, hogy a felesége leszek!

És Hartmann Käthe asszony nevetve dobta magát a szeretője karjaiba, aki a karjaiban vitte a szép, meztelen asszonyt a pam-lagra, hogy megfojtsa csókjaival...

(b-r)

A megtiszteltetés.

— Kérése nagyon megtisztelő reám, Karcsi, de azt beszélük magáról, hogy mindig reggel szokott hazatérni.

— Hát ez igaz, Bobby, de ön iránti szerelmemből egész éjjel nem tudom a szemem behunyni...

— No és nappal?

— Nappal pedig az alvásban keresek feledést...

Modern felfogás

A nő: Szóval olyan reménytelen az anyagi helyzete, hogy meg kell nősülnie. No és legalább szép a menyasszonya?

A férfi: Ez igazán nem is fontos nekem. Képzelve, hat szobás lakása van neki. Egy ilyen lakásban nem is kell, hogy találkozzam vele.

— A Grizette —
R a j z

A tiszavirág szerelmi élete

Vad nyári este a folyón. Vak hőség, villamos cikkázás suhan át egy távoli felhőhegyen. Ekkor üt egy különös szerzet feltámadásának órája. Halkan, kísértetiesen kelnek a habokból pirinyó, finom kis alakok — először csak néhány röpköd tova, elveszvé a tikkasztó párában — majd több, sok — utóbb már, mintha a szürke víz egyetlen virággal terhes tavaszi fa volna, amely végtelen hófehér virágszirmot hajt magából a levegőbe.

A távoli templom tornyáról, az álmodozó szántóföldek fölött, kilenc óra hallatszik. Mintha az órának varázsereje volna, úgy ragadja mindezeket az apró lényeket az ár nehéz, tömör tükréről föl a szabad meleg esti levegőbe... Ezüstös szárnyacsókák ragyognak, lengenek gyöngyházfátyolhoz hasonlóan, egymásba sülyednek, egymásba usznak, tovavonulnak az egész folyam szélességében, — a partra, hol világító habként lepik el a fekete égerfa ágakat.

A vihar órájának ezek a ragyogó tünderei rovarok a kérészek fajtájából. Abban a stádiumban, amikor a mindezeket boldogító szerelmi mámorban, a pázás viharában, amely egész létük koronája, életük végső megdicsőülését őrli.

Az ezüstös illatban táncoló bahchánsnők mindegyike, mint egyén, hosszú munkaidőt élt már át. Mint rut, falánk lárvá, két-három évig tenyészett a folyó iszapjában, vagy homokjában; falt, duzzadt, hámlott, s vad, kiméletlen rabló volt, bármily kicsiny volt is az alakja — és a legszívósabb energiával harcolt napról-napra azért, hogy mint egyén fentmaradjon.

S ime, egyszerre, ezen a tikkasztó augusztusi estén, kilenc óra tájban, szakadás áll be egész lényében, csodásabb, mint a halál, új formában, új elemmé, egészen megváltozott új célra való feltámadás.

Gyors utolsó vedlések átváltoztatják a testet az álcaformából, amely a mélyvizi élethez alkalmazkodott, azzá a kristálytiszt szilfidalakká, amely most a zavaros, ár helyett holdsugárba fürösztve, mint folyékony ezüst sziporkázik a habokon.

A régi testtel együtt eltűnt a régi élet legfelső célja is: a táplálék felvétele; az új lény gyenge, szárnyas teste már nincs is felszerelve alkalmas rágószerszámmal. De ehelyett az átlátszó tündér testén új szervek támadtak és keltek életre új vágyakkal: a szerlem szervei.

És amint ott a vörös hold mellett a viharfelhő hullámos rezgéssel vonaglik át a villamosság, úgy hullámszik a lebegő rovarok egész felhőjén át az egyetlen mondhatatlan vágy az után, hogy a maguk egyéniségét egyesítsék, összeolvassák egy másik egyénnel túlaradó szerelmi boldogságban... Mindnyájan egy párrá akarnek lenni s az akarás e bensősége a rovarokat önzetlen társaság boldog felhőjévé varázsolja... Egyre új meg új fivérek és nővérek bukkanak fel a mélység fekete torkából, föl a viharos levegő és holdsugaras átszellemülés pompás világába — s a levegő égben, a megszámlálhatatlan tömeg szédítő örvényében megragadják egymást a párok és oly nagy boldogságtól megremegeve, aminőt csak ez a pirinyó, virágszerűen finom szervezet a legtökéletesebb felszabadulás és harmonia egy egy pillanatára, csordultig elbir, végzi az új cél nagyszerű aktusát: a párzást.

Tíz óra. A rovarok szerelmi ostroma most tetőpontjára hág. A folyó színén a felbukó, eltűnő tündérek fehér fényszigeteket képeznek, mik egyre bomlanak, ujulnak. A rovarfelhő a parti utakra a legsűrűbb hógomolyagot viharozza. Lenn a csónak eltűnik az eleven fátyol alatt. A hozzávezető lépcsőkön magasra nyüzsögnek, s a sok réteg mind mámorosan röpköd, szivja a levegőt, megtalálja egymást és átadja magát a kéjér-

zet viharos kiváltásának, majd benitő bágyadságának.

De a felfelé törekvő mozgáshullámban immár hullámvölgy is mutatkozik. Egyik pár a másik után befejezte művét. Az üdvösség egy-egy perce s a kikeletnek vége. S most lefelé kavarog a raj, mint hervadt falomb. A nőtény a megtermékenyített petéket ledobja a folyamba és meghal mint áldozat; mintha a szegény lány szilfidestét halálra sebezte volna a boldogság, szerelem és anyaság örömeinek tulsága ebben az arasznyi percben. De távolabbra, fuvatva a vihar első szellőjétől, a him is összeesik, a szerelem villámától megölve, mi minden érzékét megszakadásig feszítette, de örökre el is ragadta ebben a viharban s összetörte ezt az egész gyöngé életet abban a pillanatban, midőn minden hurja leghatalmasabb melodiáját előbb soha el nem ért harmoniával énekelte el.

Első, távoli dörgés. A szél halkan zizzen a parti nádja között. Tizenegy az óra. A tündérek jelenségének vége. A nyugtalanul tovahömpölygő fekete ár fehér holttestek miriádja it szitta föl, usztalta el, amiből ünnepi lakomát csapnak a mélység kis ezüsthallai.

PINKERTON BOY

Öt perc alatt minden megbízást elintéz. Naponta kurirjárat Bucarestbe és Kolozsvárra. Vizum beszerzés 50 lei.

Timișoara — Telefon 75

Ez a hely

a MIA
Krémszáma
ra va

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerertárában, Timișoara-Fabric kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Haját csakis „Nicopon“-nal, az ideális folyékony kátránysamponnal mossa; megakadályozza a hajhullást és korpaképződést. (orvosilag ajánlva). Próbáitve 20.— Lei többszöri mosás részére. [32/3]

Szép, fiatal és üde arcbőrnek örvendenek azon hölgyek, akik „de Beauté“ (szépitő) különlegességeket használnak; „de Beauté“ szappan 25.—, „de Beauté“ arckrém (zsíros arcbőr részére) 35.—, (száraz arcbőr részére) 45.—, ráncok ellen 55.—, massage-krém 55.—, mitesserek ellen 55.— Lei; „de Beauté“ puder 15.—, 50.— Lei. Főlerakat „NICO“ Laboratorium, Timișoara, Dózsatér 4. — Kérjen utasítást arc-szépességápolásról és testápolásról ingyen és bérmentve. — Képviselők magas rabatt mellett felvétetnek.

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK, AKKOR VEGYEN!

WALTRICH

női és férfi fodrász

Timișoara, Gvârvâros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámozás,
hajfestés, vizhulám stb. (52)

Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

**Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok**

TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10

Telefon 206. (31-4)

Szanatóriumban vizsgázott első-
rendű masszírozó, urinő masszí-
rozó és pedikűröz. Kivánatra ház-
hoz is megy.

BUDAPEST

Erzsébet körút 42, IV. em. 28. Lift

Fürdőigazgatók figyelmébe!
Csinos, fiatal vagyok, fent említett vizs-
gámmal elhelyezkednék fürdőbe masszí-
rozni és pedikűrözni. Nagy gyakorlattal
rendelkezem. Leveleket a fenti címre kérek.

**Kérje mindenütt
lapunkat!**

Alkalmi

ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumonlu

órák és ékszerésznél

Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Venus fürdő

régebben Császárfürdő

Villamos megálló

Nyitva reggel 7-től este 11-ig

Állandó gyógyfürdők

— Kádfürdő 20 lei —

A tulajdonos

Ha szép akar lenni, használjon

Kulka-féle

Liliumtej-krémet

Lilium-pudert

Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

IGIENA

fest, mos, tisztít

Parfumeria Kertész Lajos

Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere-
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

MAJTHÉNYI KÁROLY

vízvezeték, villany- és
csatornázás szerelő

Telefon 11-29

Timișoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és villanszerelés, házi telefon és gáz-
kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvetla" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

**Hó és sárcipők
javítása**

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Perzsabőrök fekete, barna, szürke

Csikó Karakül Pézsma Perzsaláb csak

SKIN szőrmeház

ENGROS Timișoara III. Carol (Hunyady-ucca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett.

DETAIL

1. sz. keresztrejtvény

1	2	3	4	5		6	7	8	9		10		11	12	13
14						15					16			17	
18						19				20	21			22	
24					25										23
33	34	35			36										
39															
49	50				51										
55					56										
60															
65															
72															

Vízszintes

- Nők közötti szerelem latinul (két szó)
- Testrész
- Meztelen, klasszikus nyelven
- Görög isten
- Papir mértékegység
- Ellentétes kötőszó
- Gyilkol
- A szerelem nem az
- A nők nem szeretik az ilyen férfit
- Híres japán államférfi
- Ékezettel : lát
- Sok kislány..... de nem mer
- Kettős mássalhangzó
- Sokszor izgatószer
- L. T.
- Rangjelző
- Varróeszköz
- Minden férfi ez szeretne lenni a nőknél
- Sok férfi szenvedélye
- Veszedelemes nemibetegség
- Sétány
- A mohamedánok istene
- Falusi asszony teszi
- Német női név
- Igeköző
- Boldog ujévet kívánok
- Ez is szenvedélye sok férfinek
- Érintetlen latinul
- Igeköző
- Vizelet, latinul
- Vissza : állóvíz
- Személyes névmás
- Sir
- Ver
- Nem szolgál
- Kettős mássalhangzó
- Szép, ha a nő hajzata ilyen
- Ilyenre csináltatják a nők a ruhájukat
- Önfertőző
- A nők szívesen fekszenek a

Függőleges

- A férfiak kedvenc csemegéje
- Sok nőre nézve kínos
- A-val helyhatározó
- Szeszes ital
- „Les“ mássalhangzó
- Husz éven felül ritka
- Arab előnév
- Idegen kettős magánhangzó
- Érzékeny női testrész
- Francia parfüm fonetikusan
- Költői műfaj idegen nyelven
- A tisztulás fele
- Sz-szel adószedő teszi
- Tengeri kikötők prostituáltja
- A szeretkezés terén is vannak
- Minden leánynak feltett kincse
- Kettős mássalhangzó
- Felesége van
- V. F. L.
- Ló népiesen
- Vadászfegyverhez használják
- Balatoni fürdőhely
- S. L.
- Fordított rag
- Bőségesen ad
- Allati hang
- Vissza : francia király (fonetikusan)
- Lapunk nyomdája
- Híres író
- Női hang
- Kettőzve kislányoknak van
- Kiszólit — népiesen
- Vissza : olasz város
- Lekvárt főznek benne
- Vissza : kényes
- Francia névelő
- Csont — latinul
- Vissza és duplán bányaváros
- Latin személyes névmás
- Szeszes ital mássalhangzó

Megfejtések beküldésének határideje 1932 február 10

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótlajd. S. Papp)